

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789236720/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

som udehukkende kun ville se dette. Den opmærksomhed, jeg her-ved tiltrak mig, gjorde ham nu rent utålelig, så den stakkels madam Wexschall havde sin hyre med at stille ham tilfreds. Mig talte han slet ikke mere til siden hin scene på skibet. Vi havde fornyet bekendtskabet med Skielderup og Hansson, og disse herrers opmærksomhed mod mig forøgede end mere hans vrede. »Kan I da ikke se, at hun gør nar af eder?« prædikede han for dem; »vøgt eder! Hun er kold som Oehlschlägers Skulda.« Således talte en gift mand, der havde fem børn, om en ung pige, fordi hun ikke ville låne øre til hans elskovstale.

Fra fru Gyllembourg fik jeg af og til de kærligste breve, hvoraf jeg her vil meddele et par. Sønnen var og blev fortrydelig over min norske rejse. [Her hendes breve, som jeg undser mig at meddele, og når jeg alligevel gør det, da er det, for at man kan se den gamle elskværdige venindes tone mod en ung 17 års pige.]

Christianshavn d. 28. juni 1829.

Min kære lille Hanne! Vi talte engang om hvad vi anså for de gode ting, som mødte os i livet, og jeg erindrer at jeg sagde: at noget af det jeg regnede blandt de højeste nydelser, var at vandre en skøn sommeraften arm i arm med en kær og trofast ven eller veninde og fortrolig udøse sit hjerte for denne. Erindrer du denne samtale? Jeg kommer til at tænke derpå i dette øjeblik fordi jeg nyder en vel langt ringere, men dog lignende fornøjelse. Jeg sidder nemlig i haven, på den bænk, hvor jeg nogle gange ifjor sad hos dig og vil nyde denne skønne sommeraften ved at skrive til dig, min lille yndling, og indbilde mig at jeg således er dig nærmere,

»thi bark og træ er ej mere nær
end tvende, der have hinanden kær,«

står der i et vers af Grundtvig, og jeg vil indtil videre smigre mig med, at du har mig lidt kær og at disse linier ikke ville være dig ganske uvelkomne. Den gode dr. Møhl bragte mig en meget kærkommen afskedshilsen fra dig, hvorfor jeg takker dig. Ludvigs og Winthers hjemlede afskedshilsen fra Bellevue var en lykkelig idé af dem. Jeg ville gerne været tilstede og set dig i kikkerten lige-